

Vjekoslav Domini

PUT U DELFE

komedija u dva čina

OSOBE

Ive	<i>profesor grčkoga i latinskog jezika</i>
Maja	<i>Ivina žena</i>
Eva	<i>poštanska službenica</i>
Ruda	<i>soboslikar u mirovini</i>
Mima	<i>domaćica</i>
Pavle	<i>kovinotokar u mirovini</i>
Elza	<i>konobarica u mirovini</i>
Vanja	<i>konobar</i>
Gonzo	<i>propali znanstvenik</i>
Maca	<i>alkoholičarka</i>
Linc	<i>svirač gitare</i>
Željko	<i>planinar</i>
Grupa planinara	

Događa se u zagrebačkom predgrađu, ljeti.

Prvi čin

Scena

Kafić na otvorenom vrtnom prostoru. Postavljena su četiri plastična stola i stolci oko njih. Iznad stolova mogu biti suncobrani. U pozadini, malo sa strane, postavljen je šank. Iza šanka je polica s bocama pića, šalice za kavu, čaše... Iznad šanka, odnosno na kući u kojoj je birtija, postavljen je natpis KAFIĆ - LACO. Nekoliko posuda s biljkama ukrasit će prostor.

Ive, Pavle i Ruda sjede za stolom i pijuckaju vinjak. Odjeveni su u izgužvane majice i hlače, na nogama imaju tenisice ili sandale. Neobrijani su i nepočešljani pa izgledaju zapušteno. Ive pored sebe na podu ima putnu torbu. Vanja iza šanka briše čaše. Na sebi ima konobarsku odjeću.

Za vrijeme trajanja predstave iz zvučnika tiho dopire folk glazba.

- Ruda *(zagledan u Ivu)* Gledam te, Ive, gledam i vidim... *(Zašuti.)*
- Ive Kojeg vruga vidiš? Kako izgledam?
- Ruda Ti bokca, tak, nekak izmučeno. Bled si i ko da bi se najrajše pobljuval.
- Ive *(uzdahne)* Mučno mi je, ali povraćati ne mislim.
- Pavle Ma da, kakvo povraćanje?! Tužan si, Ive, izgledaš dost žalosno.
- Ive Niste ni vas dvojica radost i ukras ovome svijetu. Ali, dobro, hoćete li čuti razlog mojoj tuzi? *(Stanka, pogledavaju se.)*
- Ruda A, slušaj, ako smo prijatelji...
- Ive Krvarim kao zaklano prase.
- Pavle Ma daj, kaj bi krvaril! *(Zagledava Ivino lice.)* Niš ti se ne vidi.
- Ive *(pjesnički)* Duša pati, Pavle moj, duša krvari.
- Ruda *(Ivi)* Jebiga, stari. Jutro je i tebi nadošlo. *(Rukom pokazuje kretnju izbacivanja fekalija.)* Pritisak, ha? Ha, ha, ha... *(Glupavo se smije.)*
- Ive *(razočarano)* A ti, Ruda, ranom zorom odmah sipaš vulgarnosti umjesto da me ljudski upitaš što mi je.
- Ruda Dobro, dobro, eto, pitam te.
- Ive *(jako uzdahne i zagleda se u daljinu)* Žena me otjerala iz kuće. Evo, u ovoj torbi je sva moja imovina. *(Rukom pokaže na torbu.)*
- Ruda *(začuđeno)* U, jebo te...!
- Pavle *(još više začuđen)* Ma nije valjda! I veliš ti, iznogirala te!? A, lepa pizdarija!
- Ive *(uzdisanje mu prelazi u ječanje)* Aha. Je, je. Poslije dvadeset godina braka sinoć me je istjerala kao šugavo pseto.
- Pavle Užas. Kakva grozna žena. Maja...!?
- Ive Aha. Maja, Maja.
- Ruda Ti bokca, trebalo joj dvadeset godina da shvati kakav si pizdek.
- Pavle *(vikne)* Čuj me, Ruda, ak ne prestaneš vređati Iveka, bum ti pritisnul takvu šljagu... Znaš da imam tešku ruku. *(Kažiprstom zaprijeti Rudi.)*
- Ruda Nikaj ja njega ne vređam, nek velim ono kaj mislim i kaj je istina. *(Stanka.)* Nas trojica jako se dobro znamo. S tobom sam Pavle još od Osnovne škole, a s Ivekom otkad se doselil k Maji.
- Pavle Ak i jesmo tri najveća pijanca u kvartu, to ti ne daje za pravo da se tak grdo razgovaraš s prijateljem.
- Ive Nismo mi pijanci. *(Popije ostatak pića.)*
- Ruda A kaj smo onda? Ajde, profa, ti nam to učeno objasni.

- Ive Učeno? Oke. Mi samo konzumiramo u većim količinama fermentirane žitarice, fermentirano voće, grožđe...
- Ruda Ma da, kaj bi bili pijanci, samo već u rano jutro pijemo treću rundu vinjaka. A žestica, dečki moji, žestica ti razjebe jetra. Bolje je piti vinčeko, gemište...
- Ive U svakom slučaju alkici nemaju masnoće u krvi, nemaju arterio sklerozu.
- Ruda Cuga ti pročisti žile bolje nek kefa rafung.
- Pavle E, jesmo ti mi, pa došli smo prije Vanje. *(Rukom mahne barmenu, a on mu se nasmije.)*
- Ive Kad se moramo pričestiti. A opet, pitam se kud nas to sve skupa vodi?
- Pavle Bum ti ja rekel. Vodi nas u vražju mater.
- Ruda Prosim vas nemojte bit tak dešperatni. Setite se samo našeg bogatuna iz susedstva. Sve je imal, a ipak je odapel.
- Ive Govoriš o Kreši Ivančiću?
- Ruda Aha. Taman si je sagradil bazen u dvorišću i... krc.
- Pavle Piš ga v rit, a imal je građevinsku firmu, kuće, jahtu na moru, konje za jahanje...
- Ive E, sad više nema ništa.
- Ruda Srce više nije štelu delati tika-taka, a nije ni pitalo kaj bu s bazenom, konjima i jahtom.
(Dolazi Maca, žena šezdesetih godina. Izgleda jako zapušteno i vidi se da je pijana. Stane pred Vanju i on joj natoči rakiju. Maca uzme čašicu i s njom u ruci, lagano se njišući, gleda trojicu muškaraca za stolom i nešto mrmlija.)
- Pavle *(ne mareći za Macu)* Meni Kreše nije žal. Bil je podmukli i sebični gad.
- Ive Takav nas tip doista ne treba zabrinjavati. Kad netko ima tako strašno mnogo, zapravo je nepravda da netko ima tako strašno malo.
- Ruda E, vidiš ja imam strašno malo i jako me zabrinjava ko bu platil ovu zadnju rundu. Da me naopak okreneš i dobro stepeš kunica od mene ne bi zletela.
- Pavle Piš ga v rit, ja bum platil. *(Vadi iz džepa nekoliko papirnatih i kovanih novčanica pa ih broji.)*
- Ive A sad mi, Ruda, ipak reci zašto sam ja pizdek?
(Maca je čula Ivu i glasno se nasmije. Naiskap popije piće i praznu čašu pruži Vanji. On joj natoči, a ona plati.)
- Pavle Aha, reci, reci, tak da to ne ostane visit u zraku.
- Ruda *(Ivi)* Jer znam za celo brdo tvojih svinjarija, kad si i kaj zajebal. A to kaj si profesor grčkog i latinskog, doduše na burzi jer su te radi cuge isterali iz škole, a ja obični šljaker, soboslikar, e lepi moj, to ne znači da ti ne smem pljunut istinu u lice.
(Gledaju se.) Ajde, sad ti nama reci zakaj te Maja isterala?
- Ive *(opet jako uzdahne)* Zapravo, tkogod me popljuje ima pravo. *(Stanka.)*
- Pavle Ne znam zakaj o sebi govoriš tak grdo, samo si kvariš dan. Evo, stari moj, ja ti velim da si puno bolji čovek od pokojnog Kreše.
- Ive Ma da. Mene zapravo treba osokoliti.
- Ruda Pa, sokole naš, mi smo navek uz tebe.
- Ive *(uzdahne)* Prije tri dana u jednom bircu upoznam tipa. Raspričali se mi, spika na spiku, govori naša mladost. On je kao neki poslovni čovjek i naglo se zainteresirao za moju staru škodu. Ima čovo biznis s oldtajmerima i ne trepnuvši okom ponudi mi šest tisuća kuna. *(Stanka.)*
- Ruda Ti bokca, i ti prodal!?
- Ive Prodao i svu lovu zapio. *(Opet duboko uzdahne.)* Dva dana i dvije noći bančio sam s kurvama, pijancima i kriminalcima. Bio sam toliko pijan da se doma nisam znao vratiti.
- Pavle A kad si našel put...?
- Ive Ne pitaj. *(Stanka.)* Škoda je bila vjenčani poklon Majinoga oca.

- Ruda Aha. Tak to ide. Zajebeš pa se ždereš.
- Ive Svašta mi je u životu oprostila, a škodu nije. *(Pokrije lice rukama i kratko zaplače.)*
- Maca *(zagleda se u Ivu pa i ona zaplače)* Kak je ovo tužno i pretužno. *(Odjednom se pribere i prstom pokaže na Ivu.)* Ovaj je skroz prolupal.
- Pavle *(skida ruke s Ivina lica i briše mu suze)* Nemoj prijatelju, ne plači, jer ako ja zaplačem... Ja tulim ko životinja na umoru.
- Ruda O, vrak vas dal, pa kakve su to sad teleće nežnosti?
- Ive *(pibrano)* Ovu sam noć proveo na kolodvorskoj klupi. *(Stanka, gledaju se.)*
- Ruda E, nećeš više.
- Ive Što neću?
- Ruda Nebuš više spaval na kolodvoru. Ja te vodim doma, k sebi.
- Pavle *(nasmije se)* Ha, ha, Rudač, pa kakav ti dom imaš?
- Ruda Ko Ježurka Ježić. Skroman, al je topal. Kad sem se ja razišel od žene kupil sem si dva sobička na tavanu i ako Ive hoće... Stari *(stavi ruku na Ivino rame)*, ja bum te k sebi zel.
- Pavle Videl sem tvoju jazbinu i ne znam je l' bu Ive štel biti u toj buvari.
- Ruda Onda ga ti zemi.
- Pavle Bi ja, al dobro znate da živim u maloj kućici sa starom materom. Gluha je i jako zločesta. Ak ju nekaj rasrdim, pa kad se naroljam, odma dobim po lampi. Ne trpi ni mene, a kamoli kakvog pajdaša.
- Ive Hvala, dečki, zbilja ste pravi prijatelji. *(Stanka.)* Ništa, Ruda, poći ću s tobom jer nije mi do šale. *(Nasmije se.)* Ti si moj dobri jež. Naravno, sve je to privremeno dok se ne snađem.
(Maca dođe do trojke i obrati im se na njemačkom jeziku. Govori teško.)
- Maca Sprechen sie Deutsch, vielleicht?
- Pavle Maca, prosim te, pusti nas na miru. I zakaj ne govoriš hrvatski?
- Maca Možda niste znali, ali ja sam kći njemačkog vojnika. On je bil inženjer strojarstva, a ja sam bila šnajderica. Sad više nisam ništa. Dečki moji, ja sam nula.
- Pavle Ti o sebi najviše znaš.
- Maca Tak je. A vi, sva trojica, vi ste stari plesnivci i nemam s vam kaj razgovarat. *(Praznu čašicu stavi na njihov stol i ode iz vrtnog prostora.)*
- Pavle Hvala ti Bože, ode!
- Ruda A nas dvojica, Ive, mi bumo živeli u zajedničkom kućanstvu. To bi bilo jako dobro, jer moja je nezgodacija u tome kaj sam strašno dekintiran. Ja tu i tam nekaj uhvatim u fušu, kakav maleraj, al sve je to nikaj, kužiš...
- Ive Ma snaći ćemo se mi. *(Povikne prema šanku.)* E, Vanja, daj nam donesi duplu rundu. Ovo je moj novi početak i ovo treba obilježiti.
- Pavle *(oduševljeno)* To su reči na koje treba leći.
- Ruda Da, ti bokca, Ive, još si dopelamo i nekakve ženske. Tak buš Maju brzo zaboravil.
- Pavle Dobro Ruda veli.
- Ruda Mi jesmo kakvi jesmo, landravci i cugeri, svakaj lajemo protiv žena, al istina je da su nam one jedini spas.
(Vanja donosi na pladnju piće, vodu u većim čašama, i smijući se stavlja to pred goste.)
- Vanja Izvolite, mladići!
- Ive Hvala, Vanja. Da nema tebe... A gdje ti je gazda?
- Vanja On je poslije podne. Nego, gospodo, ja bih naplatio prošlu rundu, prve dvije su plaćene, a i ovu sad, duplu, ako može.
- Ruda Bojiš se, mali, ha? Misliš nemamo lovnu?
- Vanja Pa imali smo već svakakvih peripetija.
- Pavle *(vadi novac)* Piš ga v rit, kaj je, je. Znali smo ostat dužni, al na kraju...

- Ive *(sklanja Pavlovu ruku)* Ne, Pavle, ništa ti ne plaćaš. Vanja, koliki je ceh?
- Vanja Sve skupa četrdeset i pet kuna.
- Ive *(pruži novčanicu Vanji)* Izvoli pedeset. Ostatak možeš zadržati.
- Vanja *(ceremonijalno se klanja)* O, hvala, velika vam hvala, gospodine Ive!
- Ruda *(Vanji)* Mali, reci samo hvala, ne moraš i zajebavat.
- Vanja *(kratko se i službeno nakloni)* Hvala, hvala, grazie signori! Vrlo ste ljubazni. *(Pokupi prazne čaše i smijući se ode iza šanka.)*
- Pavle Gde smo ono stali?
- Ive Kod žena.
- Ruda Ne, stali smo kod žive! *(Podigne čašu.)*
(Sva trojica podignu čaše, kucnu se i popiju po kratki gutljaj.)
- Pavle Kaj je sa ženama?
(Stanka, pogledavaju se.)
- Ruda Ti bokca, žene! Sve si nekaj mislim, a već sam o tome i prije razmišljao, dečki, mi bi mogli osnovat jedan servis za žene.
- Pavle *(zagleda se u Rudu)* E, kad ga ti tresneš, Ruda, i vrane na granama se smiju. Servis za žene!? Pa ti kad maleriju delaš s lojtre pijan opadneš.
- Ruda Čekaj, stani, pa nisi me čul. Ovak. Delali bi ko ekipa, s tim kaj sam ja soboslikar i vodoinstalater, ti si Pavle kovinotokar, znaš i švajtsati, u struju se razmeš i popravak kućanskih aparata.
- Pavle Piš ga vrit, po kućanskim aparatima prčkam samo doma i kod prijatelja.
- Ruda Ma znaš ti sve. A Ive zna strane jezike i tu kulturu pa bi davao intelektualne usluge.
- Ive Ako bi sve ovo i bila istina, zašto servis za žene? Zašto izbjegavati muške potencijalne mušterije?
- Ruda E, tu smo. Niste me do kraja čuli. Mi bi ženama zatitrali malo i s muškim uslugama. Ljubav, kužiš, ljubav! One se stalno nadaju nekakvoj ljubavi, makar prolaznoj, seks na brzaka, a najviše bi štele trajnu vezu, brak...
- Pavle Ti valjda misliš na ove starije, ozbiljnije ženske.
- Ruda Pa da, al samo zato jer teško da bi nas koja cura štela.
- Pavle Te starije su skoro sve poudavane.
- Ruda To nikaj ne menja na stvari. Takve su više zainteresirane za flert, al ima ih vrazje čudo koje su same i ničije.
- Ive I čekaju tebe da im ponudiš ljubavne usluge.
- Pavle Ma samo lupeta. Ajde, Ruda, priznaj kad si zadnji put skinul ženskoj gaće?
- Ruda Pa dobro, zadnje dvije-tri godine i nisam. E, dečki, neki sam dan jednoj onak... ti bokca, pa nije bila baš baka, malo sam joj zafoliral i dala mi je brojčec telefona. Kad sam drugi dan okrenul taj broj javila mi se ludnica.
- Pavle *(jako se smije)* I ti bi osnival servis za žene! Daj nas prestani prcat, Ruda! I gde bi bil taj tvoj servis?
- Ruda Pa tu bi bil. One furt sim dolaze na kavicu, sok, pivicu, a mi tu čekamo u zasedi. Malo se motamo oko njih, počneš priču o vremenu, skupoći na placu, a onda skreneš na težinu usamljeničkog života i tak, ti bokca... Vlada nezaposlenost, a mi smo stari i vrsni majstori koje su, koje su ...
- Pavle Kaj?
- Ruda Koje su odjebali.
- Ive Meni je strašno teško priznati da su me odjebali.
- Pavle Piš ga v rit, al da si žrtva, jesi. Možda Rudek i dobro govori. Trebalo bi malo muljati, ispasti simpatičan. Fakat su žene onak više naivne i mekšeg srca, a mi ne bi bili skupi.
- Ive Istina je da bi se trebalo primiti nekakvog posla, jer ovo što ja dobivam na burzi... Na Maju više ne mogu računati...

- Ruda A godine su tu i ne bi bilo lepo završit ko prosjak na vuglu Ilice i Frankopanske. Setite se našeg pajdaša Mirkeca. Bogec, on je završil u kanalizacijskom šahtu.
- Pavle Joj, da. Zbilja moramo neka poduzeti. Meni je dosadilo furt staru moljakat i pritiskat da mi da kakvu lovu.
- Ive A mama ima novce?
- Pavle Prima lepu tatinu penziju. Moja je nikakva. Znete da sam šljakal u Prvomajskoj i da su nas opljačkali i rasterali.
(Dolaze dvije žene noseći u vrećicama hranu s tržnice. To su Mima i Elza.)
- Ruda *(utiša se)* Tiho, dolaze! Ove su moje. Vi samo gledajte kaj bum izvel.
(Mima i Elza živahno razgovarajući sjednu za stol do «trojice».)
- Elza I veliš ti, Đurđina mala diplomirala! Pa to, u principu, svi znamo. Đurđa je to dala na sva zvona.
- Mima Ima se i s čime pofalit. Mala je završila elektrotehniku. A to je, tak sam bar čula, jako teški faks.
- Elza Da, to joj je ta mlađa, Mirela, ta je diplomirala, a starija, ta se zove Ljerka, e, možda nisi znala, ta je abortirala.
- Mima *(začuđeno)* Ljerka, abortirala!? Jezušmarija, pa otkud to znaš?
- Elza Đurđa se izbrbljala pred svojom venčanom kumom Verom, a ja sam si s Verom, u principu, jako dobra.
(Dok žene glasno govore «trojka» ih prisluškuje i došaptavaju se. Vanja dolazi do žena.)
- Vanja Dobro jutro. Izvolite.
- Mima Ja bum kapučino.
- Elza Meni, kolega, skuhaj jednu dugačku kavu s puno šlaga.
- Vanja Može, može kolegice. *(Ode iza šanka.)*
- Mima Otkad je tebi taj mali kolega?
- Elza Po struci. Je, pa znaš da sam prije penzioniranja bila konobarica.
(Ruda, na kojemu se vidi lagana omamljenost alkoholom, ustane i priđe ženama.)
- Ruda Ti bokca, susede moje, možda ne bi verovala, al i ja poznam gospođu Đurđu.
- Mima *(začuđeno)* Vi poznate Đurđu!? Koju Đurđu?
- Ruda Pa tu kojoj je jedna kći diplomirala, a druga abortirala.
- Elza U principu, nije pristojno prisluškivati tuđe razgovore. Škandal.
- Mima Čekajte, čovek, pa ko vas kaj pita? Ko ste vi i kaj se mešate?
- Ruda Pa ja i vas dve poznam. Mislim, ovak, iz viđenja. S placa idete, kaj ne?
- Elza *(ironično)* Vidiš ti njega kak je bistar, kak nas je prokužil! Stvarno idemo s placa.
- Mima Jezušmarija, sad sam se setila, pa i ja vas poznam.
- Ruda E, baš mi je drago. A otkud me poznate?
- Mima Iz birtije. Vi ste poznati pijanac i nasrtlivac.
- Elza I čujte, od pokojnog muža imam dva-tri kaputa, hlača i košulja pa bi vam to dala.
- Ruda *(pomirljivo)* Dobro, dobro, ak i jesam malo zgužvan *(pogleda po sebi)* i ak sam nastupil malo nespretno, ne moramo se odma vređat.
- Elza Je, zbilja, Mima, možda smo preoštre. Možda nam je gospon, u principu, pristupil u najboljoj nameri.
- Ruda Tak je. Sve u najboljoj nameri. I nemojte me opet krivo svatit, al ja bi platil ovo kaj ste naručile.
- Pavle *(dovikne)* Ruda, samo se nemoj zaletavat.
- Mima Hvala, al ja svoju kavu sama plaćam. Ipak ste vi jedan neotesanac.
- Elza *(oštro)* Ja se pitam kaj vi o nama mislite? Kaj izgledamo ko kakve flundre?
- Ive *(ustane i približi se ženama)* Oprostite, ali moram se zauzeti za svog prijatelja. Ja sam profesor stranih jezika, filolog, Ivan Perković. Gospodin pred vama *(teatralno pokaže na Rudu)* ugledni je obrtnik u mirovanju.

- Mima Je, a zakaj onda ne miruje?
 Ruda *(nakloni se)* Soboslikar i ličilac.
 Ive *(opet rukom pokazuje Rudu)* Možda ovako skromnije odjeven i nespretnan u govorništvu ne ostavlja snažan dojam, ali uvjeravam vas da se radi o čestitu čovjeku neizmjerne dobrote.
(Nastane stanka u kojoj se svi začuđeno gledaju. Vanja donese ženama kavu, pa bez riječi, ali smješkajući se, ode iza šanka.)
- Elza Bome, sad sam se smrzla.
 Mima I ja sam dost iznenađena.
 Ive Potkrijepio bih svoju tvrdnju. Gospodin Rudolf Huzanić, za prijatelje Ruda, prije nekoliko trenutaka ponudio mi je besplatni i vremenski neograničeni boravak u svojim stambenim prostorijama.
- Elza Ma, bravo! Viš ti njega!?
 Ive O tome kako sam ja nenadano postao beskućnik, ne bih vas opterećivao.
 Mima A kaj vam se dogodilo?
 Ive Ne, molim vas, nećemo sada o mojoj životnoj tragediji, ali Rudinu ruku, ruku prijateljstva, uvijek valja prihvatiti.
(Ruda ispruži desnicu pa se najprije izruguje sa ženama, a onda i s Ivom.)
- Ive *(nakon rukovanja zagrlj Rudu)* Hvala ti, velika hvala, prijatelju moj. *(Zaplače.)*
 Elza O, Bože, ovakav muškarac pa plače!
 Ive Ah, gospođo moja, oprostite, nisam čuo vaše ime... *(Obriše oči od suza.)*
 Elza Elza. Ja sam Elza, a moja prijateljica i suseda zove se Mima.
(Sad se Ive izruguje sa ženama.)
- Ive Draga Elza, izustili ste riječ muškarac.
 Elza *(miješajući kavu)* Jesam.
 Ive Pravi muškarac među nama je samozatajni treći gospodin. *(Rukom pokaže na Pavla.)* Pavle Pugar.
- Pavle *(polako ustaje i klanja se)* Ja se nikam ne rivam, al zbilja jako poštivam žene. I za čudo nikad se nisam oženil.
- Mima Stari dečko, ha?
 Pavle Aha. Al, čujte, svi mi vele da nikad nije kasno. Sve se nadam da bum i ja savil toplo obiteljsko gnezdo.
- Mima Jezušmarija, ak vi bute delali gnezdo bu vam trebalo puno granja i slame.
 Ive *(Mimi)* Gospodin se izrazio figurativno. Gnijezdo je metafora njegove želje...
 Elza Ma shvatile smo. Moja se prijateljica, u principu, rado šali.
 Pavle Ja isto. Ko se šali nema čir na želucu. I još bum za sebe rekel da u slobodno vreme popravljam kućanske aparate: pegle, šparhete, bojlere, frižidere... *(Zastane i sjedne.)*
- Ive Perilice, televizore...
 Pavle Da, čak i televizore starijeg tipa.
 Mima *(Rudi.)* A vi ste soboslikar?
 Ruda I ličilac penzionirani. Al zato imam puno vremena i delam u fušu jako temeljito i puno sam jeftiniji od ovih s obrtnicom. Kad pogodim veći posel i prijatelji mi pomažu.
- Mima *(pokaže na Ivu)* Kaj, i gospon profesor mala?
 Ive Vlada opća nezaposlenost profesora klasičnih jezika. A živjeti se mora i ja ne odbijam ni jedan pošteni posao makar bio i fizičke naravi.
- Elza Bravo, bravo!
 Mima Praf za praf ja bi morala pomalati stan. Sve nekaj odugovlačim s tim... Strahi me love od tog posla.
 Ruda Kolki vam je stan?

- Mima Ha, celi ima oko pedeset kvadrati.
 Ruda Nama bi za taj posel trebalo tri dana. Mislim, ak nema puno za strugati, gletati...
 Mima I kaj bi me to koštalo?
 Ruda Najprije moram pogledat zidove i kvadraturu izračunat.
 Mima Al otprilike?
 Ruda Otprilike svakom na dan 200 kuna, puta tri je 600 i puta tri dana je 2.100.
 Elza Je, to zbilja ni puno. Takav stan, draga moja Mima, u principu, nitko ti ne bi pofarbal ispod tri hiljade.
 Ruda I kupite farbu i najlone za pokrivanje nameštaja. Mi iza sebe ostavljamo čisto.
 Mima Viš, to mi se dopada. Zgledi da ste pravi meštri.
 Ive Govorim vam da u gospodina Rudolfa Huzanića možete imati neograničeno povjerenje.
 Mima Pa skoro da bi vas zela.
 Ruda *(namigne prijateljima)* Gospođa Mima, ne znam kaj bu rekel vaš muž, jer ja...
 Mima Nemam ja nikakvog muža. *(Polako ustaje i prikuplja svoje vrećice.)*
 Ruda *(ponovo namigne)* Joj, onda bi ja skoro uskočil. Pardon, zidove moram pogledati.
 Mima Ak imate vremena odma odite s menom i bum vam sve pokazala.
 Ruda Baš imam nekakve slobodne dane i s menom možete raspolagat. Stojim vam na svakoj usluzi.
 Mima *(stavi 10 kuna na stol.)* Ovo je za moj kapučino. Idemo gospon...
 Ruda Ruda. Prosim lepo, za prijatelje, i vas gospođa Mima, ja sam Ruda.
 Mima Dobro, Ruda, idemo! *(Mima pođe, a Ruda nakon što još jednom namigne prijateljima, pođe za njom.)*
 Ive *(povikne za Rudom)* Čekaj, stari, a ja!?
 Ruda Kaj s tobom?
 Ive Moje preseljenje k tebi.
 Ruda Aha, to. E, ovak, tu me pričekaj. Ja se brzo vratim.
 Ive Nadam se.
 Ruda *(odlazeći)* Dečki, vidimo se. Bok, i vam gospođu do viđenja. *(Rukom domahuje Elzi.)*
 Elza Bok Mima, do viđenja gospon Ruda.
(Nastane neugodna šutnja od desetak sekundi.)
 Ive I tako to, manje-više, život teče, teče i prolazi. Ima dana beskrajno dugih, a godine tako hitro prolaze. *(Tišina.)*
 Pavle Aha.
 Ive A danas, eto danas nije moj dan. Nije ni godina. Cijeli život nije moj.
 Elza A kaj vas muči?
 Pavle Ženske. Treba mu nova žena. Jedna ga je jako razočarala.
 Elza Pa sad, ima žena, stvarno ... Ima divnih žena vrednih ljubavi i poštovanja. *(Stanka.)*
 A vi zbilja tražite novu ženu?
 Ive Moje želje i nade, draga gospođu... Ne znam, možda je posljednji trenutak da donesem odluku što učiniti sa svojim životom.
 Pavle Stari moj, tebi samo treba sočan komadić... kužiš, žensko meseko...
 Elza *(zagleda se u Pavla)* Joj, da, kad ste spomenuli meseko setila sam se svojeg frižidera.
 Pavle Kaj je s njim?
 Elza Na leđima mojeg frižidera, u principu, stvorila se jedna ledena kvrga. To traje već tri meseca i kvrga je sve veća i veća. U servisu su rekli da oni to ne popravljaju.
 Pavle Popustila je izolacija. Ta ledena kvrga je tumor koji će razarati vaš rashladni uređaj. I to vam se događa baš sad kad dolaze ljetne vrućine. Navek je tak.
 Elza Dobro, gospon Pavle, možete li vi pomoći mojem rashladnom uređaju?

- Pavle Morao bih pogledati pacijenta. Takvi su kvarovi vrlo nezgodni, i unapred vam nikaj ne mogu obećati.
- Elza Pa čujte, Mima si je uzela soboslikara, ja bi mogla vas. Gospodin profesor je malo teži slučaj.
- Pavle Nije ni mene tak lako zeti.
- Elza Pa ja bi vas, u principu, zela samo za popravak frižidera i pošteno vam platila.
- Pavle To je u redu, samo ja bi prije nek odemo k vama, ja bi popil još jedan vinjak. Koliko poznam svojeg prijatelja i on bi još jednoga strusil.
- Ive Ne protivim se. Ako sam u rundi...?
- Elza Joj, pa kak bi to bez vas prešlo? *(Povikne prema Vanji)* Mladi gospon, nek ti nebu zapovedano, al daj nam donesi još tri vinjaka!
- Vanja Odmah.
(Dolazi Eva i sjedne za slobodni stol. Torbu stavi na jedan stolac.)
- Vanja *(Evi)* Dobro jutro, gospođa Eva. Hoćemo li jednu sa šlagom i malim vragom?
- Eva *(Vanji.)* Pa naravno. I tebi dobro jutro, Vanja.
- Elza *(poluglasno)* Sa šlagom i malim vragom!? To još nisam čula.
- Eva *(pogleda Elzu)* Mali vrag je rum u kavi. Tek toliko za miris, i vama na znanje. *(Izvadi iz torbe jednu knjigu i počne ju čitati.)*
- Elza Hvala lepo. Jenput bum i ja to isprobala.
- Pavle Ja već jesam i mogu vam reći da jako paše. Rum, mislim, kam god ga deli jako paše.
- Elza *(povjerljivo Ivi)* A jeste čuli nju? U principu, izgleda ko fina dama, a pije rum.
- Ive I čita grčku mitologiju.
- Elza Otkud znate?
- Ive Poznam tu knjigu.
- Elza Kak ju morete poznat?
- Ive Prije sedam godina ja sam ju preveo s grčkog na hrvatski.
- Elza Da, da, vi ste profesor grčkog.
- Eva *(podigne glavu)* Oprostite, nisam htjela, ali čula sam vas. Doista ste prevoditelj ove knjige? *(Pokaže korice.)*
- Ive Pročitajte! Ako u impresumu piše da je prevoditelj Ivan Perković onda sam to ja. *(Eva pogleda na drugu stranicu i glavom potvrdno klimne prema Ivi.)*
- Pavle No, i kaj piše?
- Eva Ivan Perković. *(Uzbuđeno.)* Za ime Boga! *(Ustane.)* Ovo mi je prvi put da mogu upoznati kreativnog djelatnika na meni najdražoj knjizi. Fantastično! Strašno mi je drago i ako smijem... *(Prilazi Ivi.)*
- Pavle Ma smijete, kak ne bi smeli.
(Ive ustane i rukuje se s Evom.)
- Eva Čuli ste Vanju. Ja sam Eva.
- Ive Drago mi je. Volite grčku mitologiju?
- Eva *(oduševljeno)* Za ime Boga! Obožavam je. A vi, vi ste...?
- Ive Ekspert, tumač...
- Eva *(euforično)* Za ime Krista! Pa što da radim? Ja imam tisuću pitanja koja bih vam tako silno željela postaviti.
- Pavle Samo ga pitajte. Gospon profesor je jako dobar čovek i sve bu vam rekel.
- Eva Ma je li to istina?
- Ive Pa, zapravo je. Rado ću s vam popričati o starim Grcima, njihovim mitovima i svemu što vas toliko zanima i vidim uzbuđuje.
- Eva Mogu li vas pozvati za svoj stol i počastiti kakvim pićem?
- Ive Odazvat ću se vašem ljubaznom pozivu, a piće nemam običaj odbiti.
(Ive ode sjesti za Evin stol. Dođe Vanja, posluži naručeno i brzo ode.)

- Pavle *(naiskap popije piće)* A nas, gospođa Elza, nas čeka ona vaša ledena kvrga. *(Lagano ustaje.)* Evo, ja, ja bum garant razbil taj led.
- Elza *(uzme Mimin novac i ustane)* Joj, vi jedan razbijač kvrga! Ako zbilja moju sredite, gospon Pavle... Idem ja podmirit račun, pa idemo. *(Ode do šanka.)*
- Pavle *(pripito se cereka)* Ho, ho, ho, kad krene moj ledolomac... ha, ha, ha...
- Vanja *(Elzi)* Sve skupa, kolegice, kave i vinjaci, četrdeset.
- Elza *(pruži novac)* Nemaš frke.
- Vanja Hvala lijepo! Vidimo se.
- Elza Obavezno. Bok, mali.
(Elza i Pavle pozdravljajući odlaze. Eva i Ive zajedno listaju knjigu i tišim glasom komentiraju njen sadržaj. Pijano teturajući dolazi Gonzo i nalakti se na šank.)
- Gonzo *(vikne gledajući Vanju)* Znanstvenike nitko ne poštuje. *(Utiša se i govori polako kroz zube.)* Ljudi, svijet, sve je otišlo dovraga.
- Vanja Aha. A vi ste već od jutra, onako malo...
- Gonzo Pijan, hoćeš reći. *(Stanka, njiše se i kopa po džepovima.)* To mi je od sinoć. *(Stanka.)* Netopiri. Dečko, znaš li ti što su to netopiri?
- Vanja Pa, ovi, šišmiši.
- Gonzo Pogodio si. Jedini sisavac koji leti. Chiroptera. Imaju heterodontno zubalo. To nisi znao, ha?
- Vanja Nisam, premda ste mi već pričali o šišmišima.
- Gonzo A znaš li ti tko sam ja?
- Vanja Znam. Vi ste šišmiški znanstvenik doktor Gonzo.
- Gonzo Aha, Šišmiš Gonzo, propali znanstvenik. Niti mi je Šišmiš prezime, niti mi je Gonzo ime, a baš mi je drago što me tako zovu. Daj mi jednu rakiju, duplu. *(Stavi na šank nešto sitnog novca.)*
- Vanja A možda da popijete vodu, ha?
- Gonzo *(jako se začudi)* Vodu! Kakav je to usrani prijedlog? Može, ali samo kišnicu. Drugu vodu ne pijem.
- Vanja *(natoči rakiju)* Čuo sam da šišmiši piju krv.
- Gonzo Neznanje, predrasude. Hrane se pretežno kukcima, a krv najviše pije čovjek čovjeku. Netopir krvosas, Vampyrus spectrum, pretežno živi u Srednjoj Americi. *(Rukom koja drhti prinese do očiju čašicu s rakijom i promatra piće.)*
- Vanja Vi stvarno puno znate o šišmišima.
- Gonzo *(popije rakiju)* Doktorirao sam na patuljastom tutumišu. To je najmanji evropski netopir.
- Vanja Čestitam. *(Uzme nešto od novca.)*
- Gonzo Ima li tu za još jednu?
- Vanja Ima, za malu. A neće li vam ipak biti previše?
- Gonzo Koga briga? Nitko o nikome ne vodi brigu. Svatko čuva samo svoju guzicu.
- Vanja *(natoči rakiju)* Jedanput vam je bilo zlo, pa mislim...
- Gonzo Meni je stalno zlo, pa onda jedno zlo izbijam drugim zlom. A znaš li ti, dečko, da šišmiši izumiru, da su strašno ugroženi? *(Popije rakiju.)*
- Vanja Čuo sam nešto.
- Gonzo Nešto si čuo? Svi su nešto čuli, ali svima se fućka za ta predivna stvorenja.
- Vanja Svaka čast brizi za životinje, a ljudi? Tko brine o gladnoj i umirućoj djeci u Africi?
- Gonzo To je ta ista nebriga. Premda, slušaj mali, ja ti ne radim razliku između životinja i ljudi.
- Vanja Pa nemojte baš tako. Postoji razlika.
- Gonzo Aha, samo u tome što životinje ne plaćaju porez. Da, i čovjek ne obavlja veliku nuždu na dvorištu. Aha... *(Uzme bocu sa šanka i pohlepno pije rakiju.)*

- Vanja *(otima bocu)* E, lakše malo! Pa ne može to tako. *(Uzme bocu i stavi ju na policu.)*
Tko će ovo platiti?
- Gonzo Popio sam samo dva gutljaja. To se i ne računa.
- Vanja Popili ste pet-šest dugih gutljaja i moj gazda to jako računa.
- Gonzo Samo cjepidlaka i ljudska mizerija zamjera Gonzi dva gutljaja. *(Vrti rukom nekoliko novčića.)* Pa uzmi odavde, tu još ima...
- Vanja Ostalo vam je nekoliko lipa.
- Gonzo *(sve teže govori)* Sutra... dečko... I sutra je dan. Šišmiš Gonzo plaća, sve plaća svoje... sutra, i svoje i tuđe... *(Pridržavajući se za šank spusti se na zemlju i sjedne.)* Jebi ga, dečko... jebi... Po...po... potonuće.
- Vanja *(prema Evi i Ivi)* Jeste li vi to vidjeli?
- Eva Što to?
- Vanja Pa Šišmiša. Doktor Gonzo Šišmiš jednostavno je iscurio na zemlju.
- Eva Dobro je dok sjedi, jer ako bi počeo naglavačke visjeti onda bismo morali pozvati Društvo za zaštitu životinja.
- Vanja Vi se šalite, a ja ne znam što da radim s njim?
- Ive *(i on malo teže govori)* Neka se malo odmori.
- Gonzo *(nerazgovjetno mumlja)* Ubi...lo ga, ga, ga je. U...uhu...hu...hu. Aha...ha. Oj, more, mo...moje. Moji šimi-miši. Mi-mi-miši, vrit ga pi-pi-piši.
- Eva *(Ivi)* Nisam protiv toga da se popije poneka čašica, za dobru volju, raspoloženje, ali ovako biti pijan... *(Pokazuje na Gonzu.)* Ne moći stajati na svojim nogama... Užas. Prava sramota.
- Ive Ne sudite, gospođo, jer bit će vam suđeno!
- Eva Možemo dodati, tko je bez grijeha neka baci kamen.
- Ive Svi hodamo po rubu provalije i samo jedan krivi korak... Evo, i ja sam danas popio previše. Zašto? Pitajte me zašto?
- Eva *(pomirljivo)* Ne, neću vas ništa pitati. Vi ste gospodin na mjestu. Pa ne može svatko prevoditi grčku mitologiju. Zapravo, čujte, ja imam jednu fantastičnu zamisao vezanu uz vas.
- Ive O, zar!? Slušam vas.
- Eva *(tišim glasom)* Nećemo ovdje o tome. Ako biste pošli sa mnom u moj stan, sve bih vam objasnila. Možda zajedničkim naporom i htjenjem ostvarimo fenomenalan uspjeh.
- Ive Probudili ste moju znatiželju i mogu vam reći da sam vaš. Vodite me.
- Eva *(ustaje)* Idemo.
- Ive *(ustajući)* Danas je doista neobičan dan.
(Eva i Ive odlazeći zastanu pred Gonzom koji pokušava podići glavu s ramena.)
- Eva *(Gonzi)* Gdje stanujete? Možda bi vas nekako... do kuće... Ja tu iza ugla imam parkirani auto.
- Gonzo *(odmahuje rukom)* Iš, iš, ko-ko-kokoš. *(Padne na leđa i ostane nepomično ležati.)*
- Eva *(uvrijeđeno)* E, kad sam kokoš onda ništa.
- Vanja *(dođe do Gonze)* A što da ja radim s njim? *(Ivi.)* A da mi pomognete odvući ga tu iza ograde? Tamo je krasna livadica pa neka malo odspava.
- Ive To će biti najbolje. Idemo.
(Ive i Vanja uhvate Gonzu ispod ruku pa ga odvuku sa scene. Eva hodajući iza njih nekoliko puta se prekrizi.)
(Nastane zatamnjenje za vrijeme kojeg se promijeni scena. Glazbeni intermeco. U dnevnom smo boravku. Postavljen je samo jedan stol i dva stolca (fotelje) na kojima sjede Eva i Ive. Poneki komad namještaja pojačat će dojam dnevnog boravka. Njih su dvoje odjeveni kao i u kafiću. Ivina torba je opet pored njega. Na stolu su boca vinjaka i čaše.)

- Eva *(primakne stolac i licem se sasvim približi Ivi)* Mislim, Ivane...
- Ive Ne mučite se mojim imenom. Zovite me kraće, Ive.
- Eva Dobro, Ive, mislim, prije nego li vam ispričam svoju zamisao vezanu uz vas, mislim, dobro bi bilo da se bolje upoznamo.
- Ive Slažem se.
- Eva Biste li nešto pojeli? Možda malo pršuta i sira? A mogu vam na brzaka ispeći koje jaje.
- Ive Hvala, ni pršuta ni sira, a pogotovo ne bih jeo pečena jaja. Kad pijem ne jedem. *(Natoči u čaše i popije iz svoje.)*
- Eva Pijete li mnogo?
- Ive Vjerojatno manje od onog gospodina Šišmiša. Mislim da sam koliko-toliko kontrolirani cuger. Premda, bojim se da svakim danom sve više sličim na zatrovanog štakora.
- Eva O, teških li riječi! Nikada nisam čula da netko tako grubo govori o sebi. Pretjerujete li, ili samo...?
- Ive Naravno da pretjerujem. Ipak, osjećam se jadno i dosta tragično.
- Eva Zašto tragično?
- Ive Jer sam stojim pod praznom kupolom svemira i jer sam spoznao svu tragičnost svog postojanja. Ne funkcioniram više. Ja sam sat bez kazaljki. *(Stanka.)* Znete, mene je žena jučer istjerala iz kuće. Vi ste upravo upoznali jednog bračnog brodolomca. *(Pokrije lice rukama i zaplače.)*
- Eva *(uzdahne)* O, o, Bože! Onda mi je sve jasno. Znete, i ja imam jedan neuspjeli brak iza sebe.
- Ive *(jeca)* To je dobro.
- Eva Ma vraga je dobro. Zašto bi bilo dobro?
- Ive Zato jer smo na taj način slični. *(Šmrca.)*
- Eva Oprostite, nemojte plakati, pa, slušajte, a da vas ipak ne pitam zašto vas je žena otjerala.
- Ive *(vikne)* Ništa, ništa ne pitajte!
- Eva Ma da, to je vama jako friško. Nije vam lako. Jadničak moj. *(Rukom pomiluje Ivu po obrazu.)* Baš mi vas je žao. Žalim svako biće koje pati.
- Ive Lijepo je što ste se sažalili nada mnom. Moji prijatelji, Pavle i Ruda, oni ne mogu iskreno suosjećati sa mnom.
- Eva Zašto?
- Ive Jer su povremeno u istom položaju kao i ja. Ali oni život i sve probleme svode na prostačke riječi: u tri... materine..., boli me..., prestani me prcat... *(Stanka.)* I zato potpuno sam i potpuno nespreman glavinjam stazama neizdržive patnje.
- Eva O, siroče moje!
- Ive *(malo se podigne i zagrli Evu)* Zapravo, kao da se neprestano vrtim u krugu iz kojeg ne mogu izaći. *(Opet jako zaplače, a i Eva mu se pridruži u plakanju. Scena je groteskna.)*
- Eva *(odvoji se od Ive)* Za ime Boga, pa zato vi ne možete jesti. I tugu utapate u alkoholu.
- Ive *(sjedne)* Ma zato, da. Meni ni do čega nije stalo. Osjećam se tako jadno i prljavo. Zapravo ja jesam prljav, možda i zaudaram, a okupao se ne bih. Tuš? Možda tuš ako bi me malo poškopio.
- Eva Gospodine, Ive, samo izvolite u kupaonicu. *(Rukom pokaže prema jednim vratima.)* I čisti ručnik ću vam dati.
- Ive *(vikne)* A, ne! Samo to ne! Znamo mi kako to ide. Istuširam se ja, istuširate se vi i gdje završimo?

- Eva E, dok biste se vi tuširali ja bih ipak smučkala nešto za jelo, pa bismo to nešto stavili pod zub.
- Ive Nije, nije. Vrdete, draga moja Evice, vrdete. Poslije tuširanja ide krevet. Uvijek ide krevet. A nama je prerano.
- Eva Svakako da je prerano. Premda ima ljudi, mislim modernih parova, koji završe u krevetu a da si ni imena ne znaju.
- Ive Ima takvih osobenjaka, ima. Ali, srećom, nama se nikuda ne žuri.
- Eva A, čujte, ono... kako kome. Uvijek sam bila protiv tih dugih predigri.
- Ive A ja volim držati pod kontrolom tiraniju hormona, hoću reći tih žlijezda za razmnožavanje. *(Natoči samo sebi i popije.)*
- Eva *(razočarano)* Joj, da, pa rekli ste da ne funkcionirate više.
- Ive A, to sam rekao više figurativno. Nisam impotentan.
- Eva *(živne)* Jako dobro. Imate li djecu?
- Ive Nemam. *(Na rubu je plača.)* Maja ih nije htjela. Rekla mi je neka ja rađam.
- Eva Čudna je ta vaša žena Maja. A što je po zanimanju?
- Ive Učiteljica. Zaposlena je u Osnovnoj školi.
- Eva I neće djecu?
- Ive Genitalije je koristila samo za uživanciju.
- Eva Pa i vi ste valjda uživali.
- Ive Kako kada. Čudan sam ja svat, jako čudan. Zapravo sav sam nikakav i pun grijeha, a ipak vjerujem u Boga.
- Eva Opet vi protiv sebe, a onda ispadne da je to samo figurativno.
- Ive Baš mi je drago što ste me prokužili. Tko o sebi ružno govori, zapravo se hvali.
- Eva *(živne)* A jesam li vam rekla, Ive, da se vi meni sviđate od prvog trenutka kad sam vas ugledala?
- Ive Sad to s radošću čujem prvi put. Poslužit ću se vašim neposrednim stilom i reći da se i vi meni jako dopadate. Mislim da ste, sad ću se poslužiti rječnikom naše mladeži, mislim da ste dobar komad.
- Eva Za ime Božje, dobar komad, to je tako lijepo čuti! Takav moćan kompliment već odavno nisam dobila. *(Stanka, gledaju se.)*
- Ive A vi, što radite, mislim kako pribavljate sredstva za život?
- Eva Radim na pošti. Poštanska sam službenica. Trenutačno sam na nekakvom izmišljenom bolovanju. Zapravo, sad dolazimo do biti i razloga zašto sam vas pozvala k sebi. *(Stanka.)* Spremam se na jedan televizijski kviz. Već sam se prijavila i trebala bih za dva dana nastupiti. *(Stanka.)*
- Ive *(pije vinjak)* I?
- Eva Treba mi partner. Nisam ga morala imenovati, ali moram ga dopeljati i nastupiti s njim. Propozicije su takve da mi kompić u određenim trenucima smije pomoći u odgovoru. Pogodite što je tema kviza?
- Ive *(nasmije se)* Nije valjda grčka mitologija?
- Eva *(oduševljeno)* Ma je, milo moje! *(Zagrli i izljubi Ivu.)*
- Ive Isuse Kriste, kako smo mala država! Kako si baš na mene naletjela? O, oprostite, pa ja vama govorim ti.
- Eva Jesi li vidio čuda!? Pa naravno da možemo preći na ti, dragi profesore!
- Ive Znači za pripremu imamo samo dva dana. A što bi bilo da nisi mene našla?
- Eva Već sam bila sva u panici. Ne bih nastupila.
- Ive Kakve su nagrade?
- Eva Za pobjednike ogromne, milijunske.
- Ive Ja dobivam?
- Eva Pola. Dijelimo fifti-fifti.
- Ive *(nervozno se nekoliko puta udari po koljenu)* Nemam gdje stanovati.

- Eva O! Oho-ho-ho!
- Ive Pa rekao sam ti da me je žena otjerala. (*Pokaže na torbu.*) Što misliš, zašto vučem ovu torbu?
- Eva Pa to je, zbilja, nezgodno je.
- Ive Aha. Sad vidiš u što si se uvalila.
- Eva Ništa, riskirat ću. Ostat ćeš kod mene do završetka kviza.
- Ive Tražim li previše? Čega se bojiš? (*Opet pije.*)
- Eva (*nasmije se*) Ha, ha, pa da mi ne ukradeš dušu, tijelo, novac...
- Ive A, to! Ako nešto i uzmem, Bože moj, još uvijek će ti dosta ostati.
- Eva A nešto ćeš i ostaviti.
- Ive (*iskreno se začudi*) Ja, ostaviti!?
- Eva Da, nešto znanja iz grčke mitologije, ono... možda malo bola, razočarenja...
- Ive Nemoj, molim te nemoj o emocijama jer si me našla slaba i...
- Eva Stalno ti govorim da moraš nešto pojesti. Hrana bi te osnažila.
- Ive Šališ se. Ja govorim o slabosti duha.
- Eva A kad bi malo prestao cicati taj vinjak?
- Ive (*uvrijeđen ustane*) Ovog trenutka mogu otići.
- Eva Molim te, sjedni! (*Stanka.*) Pa, Ive, ne ljuti se odmah. Samo sam pomislila...
- Ive Da ću se napiti i postati neugodan. Da, ništa ne znaš o meni i onda nastaju nesporazumi. (*Sjedne.*) Vidiš, dušo, ja mogu stalno pomalo «cicati» i ostati koliko-toliko normalan, fin, pribran...
- Eva Superiška. (*Stanka.*) A, slušaj, jesti nećeš, pa onda da ipak počnemo s tuširanjem?
- Ive Eva, Evice, povremeno me svojim pitanjima i prijedlozima jako iznenađuješ. Eto, to znači biti indiskretan. Ipak, prije tuširanja koje se očito nikako ne može izbjeći, ja bih malo provjerio tvoje znanje. Nadam se, kad si se već prijavila na taj kviz, da je ta prijava imala dobru podlogu.
- Eva Ajde, daj, pitaj! (*Nagnute glave čeka pitanje.*)
- Ive Heraklo?
- Eva Sin Zeusa i Alkmene. Simbol nadljudske snage.
- Ive Odlično. Hermes?
- Eva (*ispravi glavu*) Sin Zeusa i Maje. Bog pastira, putova i trgovine. Bio je glasnogovornik bogova.
- Ive Jako dobro. Samo, mislim, glasnogovornike imaju sadašnji ovozemaljski bogovi, a Grčki bogovi su imali glasnike.
- Eva Oke, dobro, a da ja sad tebe pitam. (*Stanka, gledaju se.*) Pandora?
- Ive Podcjenjuješ me. Previše lagano i odviše poznato. Njen stvoritelj je Hefest i bila je prva žena na zemlji. Njen grijeh je što je otvorila kutiju iz koje su izašla sva zla. (*Stanka.*) Nemam odijelo.
- Eva Molim?
- Ive (*gleda po sebi*) Ne mogu ovakav pred kamere.
- Eva Fakat ne možeš. A potrebne su ti i pristojne cipele. (*Stanka.*) I nemaš ništa...?
- Ive Nemam. U torbi imam tenisice, nešto rublja, kišobran... Jad, samo malo jada. Ostalo mi je nešto odjeće, tamo, ali na Majina vrata više ne mislim kucati.
- Eva Dat ću ti lovu za odijelo i cipele.
- Ive Odbit ćemo to od mog dobitka. Ako misliš da dobitka neće biti...?
- Eva Bit će ga, biti. Nemam ni trunke sumnje.
- Ive Eneja?
- Eva Eneja?! Eneja, mislim, on spada u grčku i rimsku mitologiju. Sin je Afrodite i... i...
- Ive Joj, ne znam za oca. Ive, Ive...
- Ive Ne, ne, ja mu sasvim sigurno nisam bio ćaća.
- Eva Ma pomози, čovječe! To će biti trenuci kad će mi biti potrebna tvoja pomoć.

- Ive Otac mu je bio Anhiza. Nakon pada Troje Eneja je osnovao u Italiji novu domovinu. Bio je praotac Rimljana.
- Eva Super, Ive, super! Stvarno me oduševljavaš. Smijem li te poljubiti?
- Ive *(ustane)* Dapače. Ho, ho, pusa! Očekujem njeno blagotvorno djelovanje.
- Eva *(ustane i poljubi Ivu u obraz)* I, djeluje li?
- Ive *(potvrđno klimne glavom)* Aha. Itekako. *(Zagrlj Evu.)*
- Eva *(nakon što se odvoji od Ive)* Koliko puta si bio u Grčkoj?
- Ive Niti jedanput. Uvijek se nešto isprijecilo. *(Uzdahne.)* Ah, a tako sam silno želio svojim očima vidjeti atensku akropolu, Delfe u Fokidi pod Parnasom, to Apolonovo svetište. Uvjeren sam da bih tamo susreo duh svećenice Pitije.
- Eva A ja, ja sam dvaput bila. Najdublji dojam na mene je ostavilo sjedište kralja Agamemnona, Mikena.
- Ive Zavidim ti. *(Stanka, gledaju se.)* Zapravo, draga Eva, jako se bojim.
- Eva Čega, ne valjda mene?
- Ive Ne, ne, ne bojim se tebe. Mislim i osjećam da si ti jedna vrlo draga osoba. Bojim se da ne završim kao onaj Šišmiš.
- Eva Aha. Dobar je taj strah jer baš će on učiniti da ne postaneš kao Šišmiš.
- Ive Hvala ti. A sad, zbilja, došlo je vrijeme za odlazak pod tuš. *(Pođe prema izlazu.)*
- Eva Smijem li s tobom?
- Ive Kuda?
- Eva Pa pod tuš. Ima mjesta za dvoje i zemlja se neće prestati okretati ako se, ono... ti i ja... *(Zastanu i gledaju se.)* Čudiš se, ha, čudiš!? Da, ja sam srcolovka. A zašto bi, molim te, žena morala biti samo lovina? Upoznaj ženu lovca.
- Ive Ne misliš valjda...?
- Eva *(potvrđno klimne glavom)* Mislim, mislim. Baš sam zabrijala na dobro sapunanje.
- Ive *(zaprepašteno)* O, dobri Bože! Dakle, Eva, ti zbilja ne gubiš vrijeme! Podimo. *(Smijući se, zagrljeni izađu.)*

Kraj prvoga čina

Drugi čin

Scena

Isti vrtni prostor kafića kao u prvom činu. Oko jednog stola, na kojemu su boce i čaše, okupljeni su planinari: Đurđa, Marija, Miki, Vjeko, Željko i Linc. Svi su odjeveni u planinarsku odjeću, a njihove naprtnjače i štapovi poslagani su u jednom uglu.

S čašama u rukama između planinara motaju se Ruda i Ive. Njih su dvojica prilično pijani, a odjeveni su kao i u prvom činu.

Za jednim stolom (više naprijed) sjede Elza i Pavle. Njihova odjeća razlikuje se od one iz prvoga čina. Iza šanka stoji Vanja.

- Vjeko Čekaj, Željko, idemo na Sljeme, ali najprije na naš dom «Grafičar». Hoćemo li preko Kraljičinog zdenca, ili misliš...
- Željko Ma ne, nikakav Kraljičin zdenac. Žuri nam se pa idemo po hrptu i pored Svetog Jakoba izbit ćemo na «Grafičar». Nego, društvo, ako smo popili mogli bismo krenuti. *(Ustajući od stola planinari spontano zapjevaju.)*

*Oko jedne hiže navek tiči lete,
Kresnica na coklu celu noć blešči.
Tam te bude zemla zibala kak dete,
Tam v zelenoj zipki domovina spi.*

- Đurđa E, dečki, rano je za pjesmu. Đimi i Vlado već su gore i iza našeg doma vrte dva odojka. Trebamo se požuriti i oko svega im pomoći.
- Marija Ma da, Đimi na veliko slavi svoj rođendan. Rekel je da bu došlo oko pedeset ljudi.
- Miki Kaj pedeset, bu ih prek sto. A pedeset je litri vina kojeg su jučer otfurali s kombijem.
- Linc Krivo. Ja sam im pomogel utovarit bačvu od sto litri belog, dvadeset litri crnog i jedno osam kašeti pive i boktepitaj kolko žestice i sokova.
- Ruda *(priđe Lincu)* Jebote, sto litri samo belog, veliš ti! Nek, ovak, dečki i cure, a kak bi bilo da ja i moj prijatelj Ive idemo s vama na taj vaš dom?
- Ive Pridružili bismo se iskrenim čestitkama tom gospodinu Đovaniju.
- Marija Nije Đovani, nek Đimi.
- Đurđa Tkogod dođe na naš dom dobro je došao.
- Željo Idemo, idemo, pričati možemo i putem.
(Odlazeći planinari opet zapjevaju: Oko jedne hiže navek tiči lete...)
- Ruda A zakaj i mi ne bi išli s njima na Sleme?
- Ive Dobro pitanje. A možeš li ti hodati?
- Ruda I trčati ak, ak treba. Na bregu sam prava zver. Ak se zrušim, ti buš me digel. Ivek moj *(poljubi Ivu)*, a kak tebe nogice služe?
- Ive Dobro pitanje. Mislim da mogu i na Hi... Himalaju, a kamoli, a kako, kako ne bih na Sljeme mogao, mogao ja.
- Ruda I ja. Idemo. *(Zagleda se u Pavla.)* Ti se Pavle drži ženske i ču... čuvaj nam servis. Valda vidiš da nam je odlično krenulo.
- Pavle Tebi je nekaj krenulo, Ruda? Si zaradil nekakve novce?
- Ruda Jesam, nekaj sam ćopil. Od one Mime petsto kuna, al sam sve zdrobil. Al sad bum velku lovu zgrabil, ljudi moji, prodajem bubreg. Imam kupca za jedan bubreg, a kroz ovaj koji bu mi ostal bum pretakal gemište. A-ha-ha... *(Jako se smije.)* Ajde, ajde bok.
- Ive E, sad si čuo. Adio, Pavle! I vama gospođa želim svaku sreću.
- Pavle *(promrmlja)* Bok, dečki, bok.
(Ruda i Ive odmahujući rukama odlaze. Vanja dođe do stolova i skuplja boce i čaše. Maca dođe do Pavla i gleda ga.)
- Pavle Maca, kaj opet oćeš?
- Maca *(zapliće jezikom)* Stari, ne bi veroval, al sviđaš mi se. Baš si mi, onak...
- Pavle Joj, joj, daj me nemoj...
- Elza A možda gospođa ipak nekaj treba.
- Maca Ich mochte noch einmal fragen, spricht hier jemand zufällig Deutsch?
- Pavle Kaj si rekla?
- Maca Samo sam pitala ak neko govori njemački. Rad bi si s nekim pošprehala.
- Elza Teško da buš nekog našla. Hrvati su petsto godina govorili njemački, a kak sad stvari stoje, narednih petsto budu govorili engleski.
- Maca Onda ote lepo v rit. *(Ode iz vrta.)*
- Elza *(slegne ramenima)* A o kakvom servisu su pripovedali tvoji prijatelji?
- Pavle Pojma nemam.
- Elza Sve mi se čini da je taj Ruda, u principu, prevaril Mimiu.
- Pavle Ma nije to on naredil iz nikakvog principa, al pusti te pijance.
- Elza Sva sreća pa si ti drugačiji.

- Pavle Ma da. Pazim se ja. Pogotovo sad kad imam tebe, Elza moja. *(Poljubi Elzu.)*
(Na scenu dolazi Gonzo. Lagano se njišući tupo se zagleda u daljinu, a povremeno pogledava prema šanku.)
- Vanja *(vraća se za šank)* O, gospodine, Gonzo! Kako smo danas? Kako šišmiši?
(Gonzo se odjednom zaleti prema šanku, uhvati jednu bocu i požudno pije. Vanja priskoči do Gonze i otima mu bocu.)
- Gonzo Ma pusti mi dva-tri gutljaja!
- Vanja *(osvoji bocu)* Nema, bez novaca nema cuge. Kako vas nije sram krasti?
- Gonzo Već odavno nemam srama. A ti, ti si mali seronja. Kad umrem, a to će biti uskoro, pretvorit ću se u vampira i umjesto rakije pit ću tvoju krv, mali. *(Prstom priprijeti Vanji i naglo ode.)*
- Vanja *(prema Elzi i Pavlu)* Jeste li ga čuli? Vražji šišmiš, propalica. On će meni piti krv! Ma nemoj!
(Noseći vrećice s hranom, uleti Mima. Stane kod Elze.)
- Mima *(zadihana je)* Je l' bil tu? Jeste ga videli?
- Elza Koga?
- Mima *(uzbuđeno)* Pa njega, pa znate koga, nek je sav proklet.
- Elza Daj, Mima, daj si prosim te sedni i daj se smiri.
- Mima *(sjedajući na slobodni stolac)* Ne, ne, ja bum ga ubila.
- Pavle Vi za Rudu pitate, ha?
- Mima Za Rudu prokletog, za kog bi drugog. A gde ti je prijatelj? Ak si i ti meštar poput njega, e onda, onda bi i tebe trebalo ustrelit.
- Pavle Nemam ja s njim nikakve veze. Baš me briga...
- Elza *(Mimi)* Molim te, čuj, stara moja, daj se sredi. Pavle je čovek na mestu i svaka mu čast u svakom pogledu. Popravil mi je frižider i nema više one ledene kvрге. Iz vodokotlića ne curi voda, pipe mi više na kapaju, vrata ne škripe... *(Blaženo se nasmije.)* I jako mi je dobar, u principu, velim ti, u svakom pogledu.
- Pavle *(Mimi)* A kaj vam je Ruda skrivil?
- Mima Kaj je skrivil, aha? Joj, joj. *(Jako uzdiše, pa povikne prema Vanji.)* E, dečko, daj mi kapučino! *(Opet uzdiše.)* Joj, joj meni joj. Ovak, dala sam gadu za farbu i još nekakve troškove petsto kuna. Tu smo se svi našli prije tri dana i znate kaj smo se dogovorili. I onda mi je meril zidove, meril ih je meril, pa se čudil, za glavu lovil... Mrcina pokvarena, zel mi je novce i zbrisal. Tri dana ga išćem, a on, gad, ko da je u zemlu propal.
- Elza Tu ti je bil prije pet minuta. Otišiel je s planinarima na Sleme.
- Mima *(polako ustaje)* I sad mi to veliš.
- Elza Pa kad si imala velki uvod.
- Mima *(hvata svoje vrećice)* Nek mi samo neko reče u kojem je pravcu otišiel i ja bum ga stigla.
- Pavle Nikam ne morate bežati. Ruda bu se začas sim vrnul. Planinari su prebrzi za njega.
- Mima *(sjedne)* Da ga tu čekam, ha?
(Dolazi Vanja i stavlja pred Mimu kapučino.)
- Elza To bu ti najpametnije. Smiri se i popij svoj kapučino.
- Mima *(Vanji)* E, dečko, konobar...
- Vanja Vanja se zovem i nisam konobar. Ja sam građevinski tehničar, ali dok čekam posao u struci...
- Mima Konobariš, da. Čuj, lepi moj, daj mi reci je l' je Ruda dolazil sim zadnja tri dana?
- Vanja Nije. *(Ode za šank.)* Zapravo je, jutros. Pa nisam ja tu Ured za informacije.
- Mima Mali se nekaj furi. *(Glasno srče svoj napitak.)*
(Dolazi Ive i zadihan stane kod trojke.)
- Ive Ne možeš ti s njima. Hodaju kao da ih goni stotinu vragova.

- Mima A Ruda?
- Ive *(začuđeno se zagleda u Mimu)* O, to ste vi gospođo!
- Mima *(prenemažući se)* Jako sam počašćena kaj si me prepoznal. *(Vikne.)* A gde ti je prijatelj? Jebo te on.
- Ive Ne psujte. Ruda također nije mogao pratiti njihov galopirajući korak pa traži taksi.
- Mima *(jako začuđeno)* O, taksi! A kam s taksijem?
- Ive Na Sljeme. Planinari su ga oduševili.
- Mima Ježušmarija, pa on se z mojim penezima ide zajebavat na Sleme.
- Ive Ne govorite prostote. Nema on više vaših peneza.
- Elza Pa s čim bu platil taksi?
- Pavle A ko veli da bu ga platil?
- Elza Nego kako?
- Pavle Već bu nekaj zmuljal, zbrisal... Prijatelj nam je postal dost zajeban.
- Mima *(ustaje s jednom vrećicom u ruci)* Aha, aha, sad mi je sve jasno. Gospon Rudolf Huzanić je pijanac, muljator i rođeni kreten. A kaj ste mi vi gospon profesor rekli za njega? *(Prijeteći prilazi Ivi.)*
- Ive Ne sjećam se više.
- Mima Rekli ste da je ugledni obrtnik, čestit čovjek...
- Ive Možda vaša ogorčenost nema opravdanja. Rekao mi je Ruda za vaših petsto kuna i da će uskoro kupiti farbu i pomaljati vam stan.
- Mima Lažeš i ti i on. E, dečki, malo ste se zajebali. Ne poznate Mimu. Nedam se ja samo tak nafukat. Poglečte, imam pištolj. *(Iz vrećice izvadi pištolj.)* Vidiš ga, profesor, vidiš?
- Ive Vidim, ali ja se tog sranja ne bojim.
- Mima Ne govori prostote. Dobro je da se ga ne bojiš, jer tak bu ti lakše umreti.
- Ive Ne razumijem. Zašto ja, zašto mene?
- Mima Štela sam Rudu nastrelit, al kad je on nedostupan, onda bum tebe. Ti si me nafukal na njega i gada mi na vrat natovaril, braniš ga, velki ti je prijatelj...
- Ive I vi mislite da je vaše razmišljanje logično, opravdano, da zbog petsto kuna treba počiniti ubojstvo? Možda se ipak samo šalite?
- Mima Vraga se šalim. Ja sam obična žena, skoro sirotinja, i ono kaj je za bogatuna milijun za mene je sto kuna. A ti znaš da se bogatuni radi velke love međusobno pokokaju. Moj život je sav sjeban i skoro bezvredan, pa mi je svejedno kaj bu z menom ak na tebi naredim par luknji.
- Ive Jako dobro, odlično. Budući da je moj život sasvim sigurno još bezvrjedniji od vašeg, gospođa Mima, ja vas molim da me ustrijelite.
- Elza *(povikne prema Mimi i Ivi)* Dajte prosim vas prestanite s bedastoćama.
- Pavle *(ustane)* Ive, ti si bar pametan čovek i ja te prosim da se pomiriš s gospođom Mimom.
- Ive Nemam se ja što miriti. Neka se gospođa meni ispriča.
- Mima E, tu si se grdo zaribal. Mima se više nikom ne ispričava, a pogotovo ne onima koji su ju zajebali.
- Elza *(pride Mimi)* Mima, daj mi taj pištolj! Smesta mi ga daj!
- Mima *(odmakne se)* Kaj je, Elza? Ni ti me ne poznaš.
- Elza Ovak šašavu ne.
- Mima *(podigne pištolj prema Elzi)* A kaj bi rekla da ti šašavica malo zapraši po petanjcima?
- Elza *(odlazeći do Pavla)* Isusekriste! Ovo je sve skup prevršilo svaku meru. *(Uhvati svog čovjeka ispod ruke.)* Pavle, idemo! Ja ove luđake, u principu, nebum više gledala. *(Polako odlaze.)*
- Pavle Piš ga v rit. Ive, ja idem s Elzom, razmeš!? Nije mi do pizdarija.

- Elza Mi tu nebumo nikakvi svedoki. Bok. Mi idemo doma, k meni.
 Pavle Pa da. *(Zastane i pogleda Elzu.)* Kaj si rekla, doma? Zapravo, čisto sumnjam. Mi bumo samo birc promenili.
(Elza nemoćno slegne ramenima i pođe za Pavlom u drugu birtiju.)
- Mima *(držeći pištolj u ruci stane pred Ivu)* I, profesor, kaj bumo?
 Ive Pa, strijeljanje. Jer pjesnik kaže:
Bez ičega sam na zemlju došo,
U zemlju sići ću prazan posvema.
Zašto da onda žalim, kad vidim
Da za grobom ničega nema.
- Mima *(vikne)* Baš me izazivaš. Pitam te još jenput, je l' ti zbilja oćeš da te upucam?
 Ive Čekam metak kao poljubac anđela. *(Stanka.)* Vanja, što ti kažeš na sve ovo?
 Vanja Nemam ja što tu reći. Zapravo, volim kad je vatreno, a sve se nadam da će poslije pucnjave zatvoriti ovaj ćumez.
- Mima *(uhvati Ivu za ruku i povuče za sobom)* Ajde, Ive, idemo! Odmakni se dva metra.
 Ive Mogu li dobiti povez preko očiju? Neka to bude do kraja patetično strijeljanje.
 Mima Bum ti dala svoj rubec. Pridrži mi ovo. *(Pištolj daje Ivi, skine maramu sa svog vrata i stavlja ju kao povez preko Ivinih očiju.)*
- Ive *(važe pištolj)* Nisam znao da je tako težak. Otkud vam ovo strašilo?
 Mima Od pokojnog muža. To je bil njegov trofejni.
 Ive A možda metke ipak nemate? *(Nasmije se.)* A-ha-ha, samo me plašite.
 Mima Daj se prestani cerekati. Bolje bi ti bilo da se pomoliš Bogu. Daj mi strašilo i buš videl jel imam metke. *(Uzme pištolj i odmakne se metar-dva.)*
(Vanja pusti glazbu iz meksičkog filma Jedan dan života, scena strijeljanja. Poslije slušanja pjesme u trajanju od dvije minute, Mima podigne pištolj i cijev usmjeri prema Ivinj glavi.)
- Mima *(vikne)* Imam te na nišanu i ak me ne zamoliš za milost ja pucam.
 Ive *(visoko podigne ruke)* Pa zar ovakav mizeran kraj?! Zašto, o-o-o, Bože, zašto!?
 Mima *(viče)* Znaš ti dobro zašto. Na kolena, na kolena! Za milost prosi!
(Ive klekne na koljena i počne jako plakati. Mima ode do Vanje i pištolj stavi u vrećicu. Pjesma utihne.)
- Vanja Znao sam. Bio sam sto posto uvjeren.
 Mima Kaj si znao?
 Vanja Pa da ga nećete ustrijeliti.
 Mima Kaj bi ga vraga ustrelila. Samo sam štela da junak napuni gaće. Evo, vidiš *(rukom pokazuje na Ivu koji i dalje neutješno plače)*, puno mi je kriv, a sad mi ga je čist žal. Idem doma, a ti, Vanja, kad vidiš Rudu reci mu kaj si danas videl. I još mu reci da bum njega garant ustrelila. Ima rok od tri dana da mi vrati peneze, il pomala stan.
- Vanja Ha, slaboslikar je dosta nezgodan, ali dobro, reći ću mu.
 Mima Hvala ti, idem. Slaboslikar, da, dobro si rekel. *(Dođe do Ive i skine mu maramu s očiju.)*
- Ive *(ustane i protrlja oči)* Ja, ovako ponižen, posramljen... Što da kažem?
 Mima Nikaj ne moraš reći. Samo se saberi, a za uspomenu i dugo sećanje poklanjam ti ovaj rubec. *(Stavi maramu Ivi u ruku i naglo ode.)*
- Ive *(ode do šanka i tamo se nalakti)* Vanja, dupli! *(Zaveže si maramu oko vrata.)*
 Umoran sam i neispavan. Poslije svega osjećam se bijedno. Tako sam slab.
(Uzdahne.) Muka mi je od svega. Šteta što me nije ubila. Već drugi put za dlaku sam izbjegao smrt.
- Vanja *(natoči vinjak)* Gadno, ha? Žena je pravi zmaj.
 Ive Misliš li da je pijana? *(Uzme piće i drži ga u ruci.)*
 Vanja Vraga pijana.

- Ive Luda?
- Vanja Nije ni luda.
- Ive Pa koji joj je onda vrag?
- Vanja Bijes. Osjeća se prevarenom. Rudu kad sastane, rekla mi je, zihér će ustrijeliti.
- Ive Hoće, Vanja moj, sasvim sigurno, opaka je to žena. *(Naiskap popije vinjak.)*
- Vanja I neka je.
- Ive Čekaj, mali, pa za koga ti navijaš.
- Vanja Za pijance sasvim sigurno ne.
- Ive *(zagleda se Vanji u oči)* Tako ti o meni!? Pijanac, ha? *(Duža stanka.)* Jesam li poput Šišmiša i Mace?
- Vanja Mali korak do njih.
(Ive žestoko baci čašu na tlo i ona se uz zveket razbije.)
- Vanja *(začuđeno)* O, profesore...! Sad ste postupili baš kao pravi pijanac. Kao da vam za danas nije dosta sramote. Nisam to očekivao od vas. *(Uzme metlicu i prikuplja krhotine.)*
- Ive Živci, Vanja, alkohol, prokleti alkohol... Oprosti.
(Tog trenutka na scenu stupa Eva. Zastane ispred Ive pa se gledaju.)
- Eva *(promrmlja)* Ne znam koliko je zapravo vremena prošlo ...
- Ive *(glasno)* Glasnije, Eva, ne čujem te.
- Eva *(glasno)* Tražim te, Ive, tražim...
- Ive Znam. Hoćemo li sjesti?
- Eva Moramo.
- Ive *(odlazeći za stol)* Što ćeš popiti?
- Eva *(Vanji)* Bok, Vanja. Daj mi napravi jednu sa šlagom i malim vragom.
- Ive *(nasmije se)* Sa šlagom i malim vragom!? O, kako to dobro zvuči. *(Vanji.)* Molim te i meni taj napitak.
(Eva i Ive sjednu za stol i neko se vrijeme samo gledaju.)
- Eva Odijelo i cipele nisi kupio. Ili još nisi kupio?
- Ive Nisam ništa... I ne znam kako ti još mogu gledati u oči.
- Eva Novac si potrošio.
- Ive Jesam. Ostale su mi još dvije-tri stotke.
- Eva Termin za TV-e nastup...
- Ive Propao jer se ja nisam pojavio.
- Eva Zašto?
- Ive Bio sam odviše pijan.
- Eva To je jak razlog.
- Ive *(nekoliko puta jako uzdahne i kao da će zaplakati)* Eva, Evice draga, priznat ću ti nešto strašno, grozno... *(Zaplače.)*
- Eva Nemoj, molim te ne plači! Što ti se dogodilo?
- Ive *(malo se pribere)* Jučer, zapravo sinoć, uništen, totalno shrvan i bez trunke samopoštovanja, lutao sam gradom i završio u jednom parku. *(Stanka.)* A onda sam se popeo na jednu klupu i za granu nekakvog stabla privezao pripremljeno uže. S omčom oko vrata bacio sam se s klupe i... Vidiš, ništa, ostao sam živ. Prokleta grana jednostavno je pukla, a ja sam se samo ugruvao.
- Eva *(uhvati se za glavu i povikne)* Isuse i Marijo, Ive...!
- Ive Kreten i ništarija poput mene ne zna se ni ubiti.
- Eva Ne, ne, čovječe, sve ovo oko tebe i s tobom je čisti užas. Ti definitivno trebaš pomoć.
- Ive Svi dosadašnji pokušaji pomaganja propali su.
- Eva Ali, molim te, dopusti meni...! Ugovorila sam nam novi termin kviza.
- Ive Možeš nastupiti samo s drugim partnerom.

- Eva Ne želim drugog partnera. Nastupit ću samo s tobom, Ive...!
- Ive Čini ti se. Eva, budi realna. Okani se propalice.
- Eva Nisi ti propalica. U velikoj si krizi, a ja, ja sam uporna i ja ću te podići. Ive... zapravo... i ja sam samo slaba žena. Ali ne dam se, ne predajem se. Baš sam zabrijala na tebe, na taj kviz, ma ne samo zbog novca, nego izazova, dokazivanja sebe. Ive, pokaži se, dokaži sebi i svijetu da vrijediš, da postojiš...
- Ive Žao mi je, tako mi je silno žao što sam te razočarao. Ali, dušo, ne možeš oživjeti mrtvaca podgrijavajući ga svijećom. Takvim postupkom lešina samo još jače zaudara.
- Eva *(uhvati Ivu za ruke)* To su riječi samosažaljenja.
- Ive Možda, ali zaslužujem najgore pogrde. Možeš mi reći da sam gnjida, smeće...
- Eva Kao obično, pretjeruješ. Ponovit ćemo tuširanje i sve ono...
- Ive Bila je to začudno dobra noć.
- Eva Sa mnom je i danju dobro. Moraš i to iskusiti. *(Podigne se i poljubi Ivu.)*
(Vanja donese i stavi na stol kave. Nasmije se Evi i bez riječi ode.)
- Ive Ovo što mi ti radiš, zbilja, ja to... Ne mogu vjerovati, Eva! Očekivao sam bujicu pogrda, pljusku... Stvarno si izuzetna.
- Eva *(sjedne)* A gdje su tvoji prijatelji?
- Ive *(promiješa kavu)* Otišli su.
(Dolazi Ivina žena Maja. Odjevena je dosta elegantno, našminkana je i djeluje autoritativno.)
- Maja *(stane dva metra od muža)* O, za divno čudo, gospodin pije kavu!
- Ive *(kratko pogledava ženu)* Da, sa šlagom i malim vragom. Kako si Maja?
- Maja Sasvim sigurno bolje od tebe.
- Ive *(Evi)* Ova lijepa i elegantno odjevena gospođa je moja žena Maja. *(Maji.)* Hoćeš li sjesti s nama? Rado bih te upoznao sa svojom prijateljicom Evom.
- Maja Ne želim sjesti i ne želim se upoznavati s tvojim prijateljicama. Zašto ne dolaziš doma? Prošla su četiri ili pet dana...
- Ive *(začudeno)* Pa, otjerala si me. Pokušavam se snaći, organizirati novi život, novi početak.
- Maja I prije sam te tjerala, ali si se vraćao. Uzgred budi rečeno, za tebe više ne postoji novi život i ne postoji novi početak.
- Eva Ive će preseliti k meni. Živjet će sa mnom. Zar to nije novi početak?
- Maja *(ironično)* Ma je li to moguće?
- Eva Mi imamo takav dogovor.
- Maja Blebećete, gospođo! Pojma nemate u što se upuštate i koga si želite natovariti na vrat. Uostalom, o svojem mužu s vama ne želim raspravljati.
- Eva Bojim se da su nastali novi momenti. Ja sam činjenica koju ne možete samo tako zanemariti.
- Maja Vi ste za mene žena s ulice, dakle uličarka.
- Ive *(prijekorno)* Ali Maja, ja bih te molio... *(Zastane.)* A kojeg bih te vraga molio? Zapravo, vas dvije me zbunjujete. Pa nije valjda da se borite za mene? To me podsjeća na borbu dvaju ćelavaca za češalj.
- Maja Dvadeset godina držim ti glavu iznad vode i ako te sada pustim da potoneš...
- Ive O, odavno sam ja potonuo, draga moja. Malo prije htjela me jedna žena ustrijeliti. Zamislite apsurdna, ništa joj nisam skrivio, a ona pištoljem na mene. Tebi sam, Maja, kao posljednje, zapio škodu. Evi sam zapio tri tisuće kuna, i vas dvije... Ne, ne, nepodnošljiva je vaša samilost i ja ću se ipak ubiti.
- Maja Nećeš se ubiti, nego liječiti. Ti moraš u bolnicu, Ivane Perkoviću. U bolnicu. Iskoristi posljednju šansu.
- Ive I ti misliš, ozbiljno misliš da za mene ima spasa?

- Maja Sasvim sigurno. Ja sam ti mjesto već osigurala.
- Ive Kakvo mjesto, gdje?
- Maja Na psihijatriji. Imam tamo poznanika, liječnika. Sve sam mu ispričala o tebi i on misli da ti se može pomoći.
- Ive *(pogleda Evu)* O, čuješ li ti to, Evice!? Psihijatrija! Ništa od našeg kviza. *(Stanka.)* Ha, ne znam, možda bi trebalo pokušati... Ali najprije moram priznati sam sebi da sam psihijatrijski slučaj.
- Vanja *(Maji)* Gospođo, hoćete li sjesti, nešto popiti?
- Maja Neću sjesti, a nisam ni žedna. *(Iz torbice izvadi mobitel i telefonira.)*
(Lagano se njišući na scenu dolazi Ruda. U ruci drži polupraznu bocu vina.)
- Ruda *(mrmlija neodređenom slušatelju)* Ti bokca, planinari zbrisali, a ti taksisti... Da im novce pokažem. Da ne bi. Tristo kuna do tornja na Slemenu. Jebo te taksi. *(Spazi Maju.)* E-e-e, Maja! Ho, ho...! Došla nam gospođa Maja. Ive, stari moj, došla ti je žena. Sad si nadrapal ko žuti mačak. *(Pride Maji, pruži joj ruku pa se rukuju.)* Kak si kaj lepotece?
- Maja *(vraća mobitel u torbicu)* Ne tako veselo kao ti.
- Ruda I jesam vesel. Ja sam praf za praf jedan sretan čovek. Daj da te zagrlim, poljubim...! *(Pokušava zagrliti Maju, ali ona ga lagano odgurne.)*
- Maja Ruda, molim te, oslobodi me svojih izljeva nježnosti.
- Ruda *(odmakne se)* Dobro, dobro... A sigurno ne znaš da bu Ive živel s menom. Mislim, koliko znam, ti si ga iznogirala. *(Pije iz boce.)*
- Maja Privremeno. Vraćam ga doma.
- Ruda E, nećeš! E, ne može! Nije Ive tvoja loptica hopsica. Mi smo tu osnovali firmu. Servis za žene, kužiš, i, i, ti bokca, odlično nam je krenulo. Eno, Pavle već radi kod jedne ženske. Servisira joj aparate, a i nju, koliko znam. Samo da se ne oženi. Ne znam, al do sad je bil skoro pa normalan. Ja sam s jednom isto u jako dobroj pogodbi. Doduše malo kasnim... kužiš... *(Opet pije i praznu bocu stavi na stol.)* Nema više, nema vina. *(Raširi ruke i želi zagrliti Maju.)* Maja, oj sim, daj da te malo... I još bum ti nekaj šapnul. *(Maja uzmiče.)*
- Ive Ruda, molim te ostavi Maju na miru. Odi kod Vanje i popij si gemiš na moj račun.
- Ruda *(Ivi)* Aha, bum si ga strusil. Od graševine. A ti, Ivek, ti se bojiš da o tebi nekaj ne zinem. Pa Maja lepo vidi da imaš novog komada. *(Prikradajući se dolazi Mima i stane iza Rude.)*
- Ive *(vikne)* Ruda, leđa!
(Ruda se okrene i lagano sudari s Mimom.)
- Ruda *(raširi ruke)* U-u-u, zgleđi da sam najebal. Mima-a-a! *(Ostane otvorenih ustiju.)*
- Mima *(mirno)* Je, je, Mima. Kaj si zinul?
- Ruda *(zamuckuje)* A ne, ma ne, ma kaj bi zinul. Samo se malo čudim. Jako si me iznenadila. Al, inače, čuj, jo-o-oj, jako mi je drago ...
- Mima Ha, ha, kak je tek meni drago! *(Pojačava ton.)* Tak mi je drago da bi ti najrajše zubima pregrizla grkljan. Gnjus jedan, niškorišti... Kam si se zgubil? Vraćaj moju lovu!
- Ruda A, ne, ne. Pa idem ti pomalati. Žena božja, pa kaj se odma središ. Telefoniral sam ti, al te nikad nema doma. Imam farbu za tebe.
- Mima *(uhvati Rudu za vrat)* Lažeš, seronja, sve lažeš. Dost mi je tvog farbanja. Tebi ja više ne bi dala ni obrisat guzicu mojeg cucka. Joj, sad te zadavim! *(Snažno ga trese.)*
- Ruda *(otima se)* Ive, kaj čekaš!? Spašavaj...!
(Ive ustane i prilazi zavađenima. Maja i Eva šutke promatraju prizor.)
- Ive Gospođo, gospođa Mima, lijepo vas molim pustite Rudu! *(Hvata Mimu za ruku nastojeći ju odvojiti od Rude.)*

- Mima Proč, profesor, makni se od mene! *(Vještim zahvatom sruši Rudu na pod, sjedne mu na grudi i opet ga davi. Ruda se otima i krklja.)*
- Ive *(odvlači Mimu)* Ma dajte, prestanite... O, lude li žene...!
(Maca i Gonzo zagrljeni dolaze do šanka i zajedno s Vanjom promatra tuču. Maja se zaleti na Ivu i odvlači ga od Mime. Eva ustane od stola i nasrne na Maju. Njih se dvije uhvate za kose pa se čupaju.)
- Maja Evo ti, uličarko jedna! Pusti mi kosu! Joj, boli, boli...!
- Eva Najprije ti pusti moju! Glupačo...! *(Nogom nastoji udariti Evu koja se izmiče)* Sad ćeš ti vidjeti što uličarka zna. *(Uspije zadati udarac.)*
- Maja *(nogom uzvratiti udarac)* Evo i tebi, prokleta bila! Ma gdje je ta policija?
(Za to vrijeme Ive odvoji Mimu od Rude i njih se dvoje dižu. Maca, Vanja i Gonzo počinju se sve glasnije smijati. Eva i Maja se razdvoje i prestanu s tučnjavom.)
- Mima *(Maci, Gonzi i Vanji)* A kaj se vi tu cerekate? Jako smešno, ha? Mi samo isterivamo pravicu.
- Vanja Imate pravo. Bolje bi nam bilo da smo se rasplakali.
- Maca *(Mimi)* Meine Frau, sprechen sie durch einen Wunder, Deutsch?
- Mima Ich kann und sprache Deutsch, aber jetzt ich habe keine zeit.
- Maca *(jako začuđeno)* Si videl čuda! Stara purgerica zna šprehati.
(Začuje se prodoran zvuk bolničke sirene.)
- Eva Koji je sad ovo vrug? *(Popravlja frizuru.)*
- Maja *(likujući)* Ja mislim da su to moji dečki.
- Ive Kakvi dečki?
- Maja Dečki iz Servisa za alkiće. Imaju odličan program odvikavanja. Psihijatrijska hitna služba.
- Ruda Ma nema toga, kaj bi. Ma kakvi... *(Odmahuje rukama.)*
- Maja A Servis za žene, to ima, to može?
- Ruda Ma bedastoće, al nikaj više ne bum rekel. Idem ja, Mima, po farbu. *(Hoće otići.)*
- Mima *(energično uhvati Rudu)* A, ideš malo sutra. Hvala ti sad na farbi kad si sve sjebal. Ideš ti lepo pa-pa.
(Maca i Gonzo naglo odu. Maja i Eva, svaka s jedne strane, uhvate Ivu za ruke.)
- Ive *(pogledava Maju i Evu)* A što ste se vas dvije primile za mene?
- Maja Ma, ništa, ništa. Tek toliko, sigurnosti radi.
- Ive Morate znati da sam JA odlučio. Idem, idem tamo...
- Vanja Možda niste primijetili da su Maca i Šišmiš nestali.
- Ruda Ti bokca, zbilja, a gde su ti pijanci?
- Mima *(glasno se nasmije)* A-ha-ha... Ma ko to pita za pijance?
- Eva Gospodin je Gonzo bešumno odlepršao na krilima šišmiša u neku od svojih tamnih rupa.
(Scenu sa strane obasja svjetlost rotirajućih bljeskalica Hitne pomoći.)
- Mima *(jednom rukom zaklanja oči)* A kojeg vruga to tak jako blešči?
- Ive *(govori u zanosu, pjesnički)* Eto svjetlosti, eto! Obasjao me posljednji tračak.
(Eva poljubi Ivu pa naslonivši glavu na njegove grudi zaplače.) Eva, draga Evice, ne žali za mnom. Ovo je ipak početak mog putovanja u Delfe. I kao što grčki hram počiva na masivu Parnasa pa se opire pobjesneloj oluji, tako i ja ovim putovanjem izlažem sebe svjetlosti dana, prostranosti neba... Čekajte, stanite ljudi, pa ja dragovoljno prihvaćam sudbinu Prometeja!
- Ruda *(zaprepašteno Ivi)* U, jebo te... A ko ti je taj? A kaj ti to treba?
- Maja *(nervozno)* Ruda, molim te...!
(Rotirajuća svjetla se ugase.)
- Ruda Je l' to zbilja Hitna došla? Pa ne mislite valda da bum ja išel k nekakvom doktoru? Ne daj Bože u bolnicu!?

Mima Ma ne. To ni slučajno. Ja bum te samo dečkima preporučila ko vrsnog majstora. Sigurno im treba dobar maljar, slaboslikar, ne? (*Kreštavo se i dugo smije.*)

Kraj

Napomena:

Praizvedba predstave **Put u Delfe** u izvedbi

Diletantskog kazališta Pentravci zbilja se 20. listopada 2006.

Izvođenje ovog teksta dopušteno je u dogovoru s autorom.

E-mail: vjekoslav.domini@xnet.hr